

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J.K.
przeciwko M.H. i [...] Spółdzielni Produkcyjnej "Ś." w R.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 31 marca 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) adwokatowi M.J. tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powódce w postępowaniu kasacyjnym kwotę 7500 (siedem tysięcy pięćset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług,**
- 3) nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu - w interesie publicznym - ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do

rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka J.K. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 31 marca 2016 r.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. W uzasadnieniu tego wniosku skarżący wskazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście albowiem Sąd Apelacyjny nie uwzględnił zarzutu podniesionego w apelacji w zakresie oddalenia wniosku dowodowego powódki, w szczególności o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych, oraz o przeprowadzenie dowodów z dokumentów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że powołanie się przez podmiot wnoszący skargę kasacyjną na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje do przedstawienia wyvodu prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły, czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu

wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia, co daje podstawy do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną (tak np. Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, niepubl.; z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, niepubl.; z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 204/06, niepubl.; z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 9 stycznia 2008 r., III PK 70/07, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, niepubl.; z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, niepubl.; z dnia 26 lutego 2007 r., II UK 317/07, niepubl.; z dnia 3 kwietnia 2008 r., II PK 352/07, niepubl.; z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, niepubl.; z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, niepubl.; z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, niepubl.).

Wnoszący skargę kasacyjną nie przedstawił w oddzielnym wywodzie prawnym, tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Ta część wywodów skargi kasacyjnej sprowadza się jedynie do ogólnych zarzutów związanych z nieuwzględnieniem zarzutów i wniosków apelacji, które nie pozwalają na jednoznaczne stwierdzenie oczywistego, kwalifikowanego naruszenia prawa, zwłaszcza, iż Sąd Apelacyjny w pisemnych motywach odniósł do zarzutów i wniosków apelacji dotyczących przeprowadzenia dodatkowych dowodów.

Wobec stwierdzenia, że w sprawie nie zachodzą wskazane przez skarżącą przesłanki opisane w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. ani nie zachodzi brana pod rozagę z urzędu nieważność postępowania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. Artykuł 102 k.p.c. realizujący zasadę słuszności umożliwia odstąpienie od obciążenia kosztami strony, która przegrała proces, jeżeli zachodzi „wypadek szczególnie uzasadniony”. Sąd Najwyższy uwzględnił w tym zakresie nie tylko trudną sytuację materialną ale także życiową strony przegrywającej.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powódce przez adwokata Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 8 pkt 8, 16 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 października 2016 r. w sprawie

ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714).

jw